BIULETYN sportowy WOJEWÓDZKIEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ W STALINOGRODZIE

Nr 6 (67) STALINOGROD, dnia 20. II 1956 r. Rok III

SPIS TREŚCI

SPRAWY OGÓLNE

INSTRUKCJA GKKF

w sprawie planowania i realizacji szkolenia instruktorów oraz weryfikacji i ewidencji kadry instruktorskiej.

Na podstawie § 14 Zarządzenia Nr 133 Przewodniczącego GKKF z dnia 31 grudnia 1955 roku Departament Wychowania Sportowego GKKF ustala co następuje:

I. Planowanie szkolenia

1. W latach 1956 — 60 planem szkolenia kadry instruktorskiej winny być objęte wszystkie Zrzeszenia Sportowe oraz pozostałe organizacje realizujące dobrowolnie wychowanie fizyczne i sport. Podstawą do sporządzania planów szkoleniowych kadry instruktorskiej są:

   a) wytyczne Sekcji Sportowych GKKF w zakresie rozwoju danej dyscypliny sportu na lata 1956 — 60,

   b) rzeczywiste potrzeby Koła, Zespołu, Zrzeszenia Sportowego w zakresie kadry instruktorskiej,

   c) możliwości dalszego rozwoju w. f. i sportu w Kole, zespole sportowym,

Dokonana w tym celu analiza swego terenu ma wskazać potrzeby terenu, sprawdzić faktyczny stan przeszkolonej kadry instruktorskiej, poziom ruchu sportowego, ilość działających Kół, zespołów, sekcji sportowych i ich możliwości dalszego rozwoju. Należy szczególną uwagę zwrócić na tereny najwięcej upośledzone pod względem ilości przeszkolonej i zatrudnionej kadry trenerskiej i instruktorskiej w poszczególnych dyscyplinach sportu. Tak np. w gimnastyce, lekkoatletyce i grach zespołowych należy wziąć pod uwagę jeszcze w dalszym ciągu przede wszystkim woj. woj. białostockie, szczecińskie, lubielskie, olsztyńskie, koszalińskie, zielonogórskie, szczecińskie. Podobnie należy postępować w pozostałych dyscyplinach sportu, by szkolenie stało się jak najbardziej racjonalne, a przeszkoleni — odpowiednio w pracy wykorzystani.

2. Opracowując plan szkolenia kadry instruktorskiej należy zwrócić uwagę na dwa zasadnicze kierunki szkolenia:

   a) zabezpieczenie kadry dla potrzeb Kół, zespołów sportowych w zakresie ogólnego przygotowania niezbędnego do zdobycia odznaki „Sprawny do Pracy i Obrony" (szkolenie instruktorów III klasy),

   b) zabezpieczenia kadry dla potrzeb Kół, zespołów sportowych w zakresie poszczególnych dyscyplin sportowych, celem przygotowania członków Koła, zespołu sportowego do startu w zawodach i zdobycia klas sportowych (szkolenie instruktorów II i I klasy),

3. Planem szkolenia kadry instruktorskiej należy objąć szkolenie instruktorów klasy I, II i III-ciej.

4. Główny Komitet Kultury Fizycznej biorąc pod uwagę stosunkowo duże zapotrzebowanie na kadrę instruktorską w terenie ustala trzy formy szkolenia instruktorów: szkolenie — skoszarowane, dochodzące i zaoczne.

 a) kursy skoszarowane — planują Rady (Zarządy) Główne Zrzeszeń Sportowych, instancje centralne organizacji realizujących dobrowolnie w. f. i sport — dla kandydatów na instruktorów kl. I. Radzie Głównej LZS przysługuje ponadto prawo planowania kursów skoszarowanych dla instruktorów pozostałych klas. Plany te winny być uzgodnione z Zarządem Szkolenia Kadr GKKF, który koryguje je na podstawie potrzeb poszczególnych województw,

 b) kursy dochodzące i zaoczne planują Sekcje Sportowe W/St. Ł./KKF dla kandydatów na instruktorów klasy II. W odniesieniu do instruktorów klasy III szkolenie planują i organizują P/M/KKF i Koła Sportowe przy dużych zakładach pracy.

5. Planując szkolenie kadry instruktorskiej należy uwzględnić:

 a) dyscyplinę sportową,
 b) rodzaj kursu i formę szkolenia,
 c) miejsce i termin (czas trwania szkolenia),
 d) ilość uczestników i ich jednostki sportowe Koło, zespół, Zrzeszenie, KKF itp.),
 e) odpowiedzialność za realizację kursu,

II. Realizacja szkolenia

6. Prawo organizacji szkolenia instruktorów posiadają:

 a) Rady (Zarządy) Główne Zrzeszeń Sportowych i instancje centralne organizacji realizujących dobrowolnie wychowanie fizyczne i sport, dla kandydatów na instruktorów klasy I. Radzie Głównej LZS przysługuje ponadto prawo organizacji kursów dla instruktorów pozostałych klas,

 b) Sekcje Sportowe W/St. i Ł/KKF dla kandydatów na instruktorów klasy II. (Sekcja Sportowa W/St. i Ł/KKF może powierzyć szkolenie instruktorów klasy II zainteresowanym Zrzeszeniom),

 c) P/MKKF i Dz./KKF dla kandydatów na instruktorów klasy III.

7. Realizacja szkolenia na kursach skoszarowanych, dochodzących i zaocznych wina przebiegać w oparciu o programy szkolenia instruktorów klasy I, II i III opracowane przez GKKF.
Organizator szkolenia obowiązany jest w oparciu o program GKKF opracować szczegółowy plan zajęć kursu z uwzględnieniem:
 a) tematyki z rozbiciem na tezy,
 b) rozkład dzienny zajęć,
 c) wykładowców i miejsca.

W odniesieniu do szkolenia zaocznego oprócz doręczonego uczestnikowi kursu programu szkolenia należy podać przy tematyce szkoleniowej również źródło z którego uczestnik kursu może opanować wymagany materiał. Przygotowany w ten sposób materiał szkoleniowy a także i jego realizacja musi dać gwarancję uzyskania dobrych wyników szkolenia. Wynik szkolenia powinien obejmować szczegółowe wymagania, jakie stawia się przed absolwentem odnośnie jego sprawności osobistej, wiadomości z zakresu metodyki nauczania danej dyscypliny i treningu, zakresu przygotowania absolwenta do prowadzenia określonego poziomu zajęć zgodnie z uprawnieniami instruktora. Tematy wchodzące w zakres programu szkolenia instruktorów I, II i III klasy:

Temat	Ilość godzin I kl.	II kl.	III kl.
1. Zagadnienia ideologiczno-polityczne	16	4	4
2. Struktura organizacji kultury fizycznej, jej cele i zadania oraz formy i metody realizacji	12	4	6
3. Kontrola lekarska w wychowaniu fizycznym i sporcie, podstawy anatomii i fizjologii, fizjologia treningu, higiena, ochrona przed wypadkami i pierwsza pomoc	30	12	8
4. Program praktyczno-metodyczny zajęć szkoleniowych na kursie dla instruktorów klasy III:			
a) organizacja i metoda szkolenia,			6
b) organizacja zawodów.			4
5. Część metodyczna i praktyczna w zakresie gimnastyki, lekkoatletyki, pływania, gier sportowych (drobne gry ruchowe, koszykówka, piłka nożna, siatkówka), turystyki, jazda na nartach lub łyżwach			50
6. Programy praktyczno-metodycznych zajęć szkoleniowych na kursach dla instruktorów klasy II-giej i I-szej	od 140 do 180	od 40 do 50	
Razem:	od 198 do 238	od 60 do 70	78

Bardziej szczegółowa tematyka zajęć dla kursów instruktorskich poszczególnych dyscyplin sportu uwzględniana jest w programach GKKF.

8. Kursy skoszarowane mogą być organizowane w ośrodkach sportowych, które posiadają możliwie wygodne pomieszczenie dla uczestników kursu, niezbędne urządzenia, sportowe i sprzęt sportowy, pomocniczo-naukowy, świetlicowy itp. oraz kadrę trenersko-instruktorską — jako warunek należytego przebiegu i wyniku szkolenia.
Kandydaci na kurs skoszarowany poza warunkami określonymi w § 4 Zarządzenia Nr 133 Przewodniczącego GKKF z dnia 31 grudnia 1955 r. muszą posiadać pisemną zgodę zainteresowanego W/St. i Ł/KKF wystawioną na wniosek rady okręgowej (zainteresowanej) Zrzeszenia Sportowego. W/St. i Ł/KKF ma prawo wydać pisemną zgodę tylko tym kandydatom, którzy oprócz przewidzianych warunków posiadają doskonałe przygotowanie techniczne, wysoki poziom polityczny, zdolności pedagogiczne, zapał, energię, wytrwałość w pracy i należyte zdyscyplinowanie. Kandydaci nie posiadający pisemnej zgody terytorialnie właściwego WKKF nie mogą być przyjęci na centralny kurs skoszarowanych. Dotyczy to przede wszystkim kandydatów na instruktorów klasy I-szej.

9. Kursy dochodzące mogą być organizowane w każdym środowisku, które dysponuje niezbędnymi warunkami (np. sala, boisko, stadion, basen, sprzęt sportowy itp.) gwarantującymi prawidłowy przebieg i wyniki szkolenia. Kadra trenersko-instruktorska może być miejscowa lub dochodząca. Ilość uczestników kursu dochodzącego nie może być mniejsza jak 6 osób. Uczestnicy ci winni spełnić warunki określone Zarządzeniem

Nr 133 Przewodniczącego GKKF z dnia 31 grudnia 1955 r. Ponadto muszą wykazać się zdyscyplinowaniem, zdolnościami pedagogicznymi, wytrwałością w pracy i pilnością. Kandydatów kursów dochodzących typuje Koło (zespół) sportowy w porozumieniu z miejscowym aktywem istniejących organizacji zakładu pracy i popiera wnioskiem zainteresowana rada okręgowa (równorzędna) zrzeszenia sportowego.

Wykłady na kursie dochodzącym należy organizować 3 do 4 razy w tygodniu po 2 do 3 godzin zajęć w godzinach popołudniowych po pracy zawodowej.

10. Kursy zaoczne z końcowym seminarium skoszarowanym (2—4 dni) mogą być organizowane dla wszystkich kandydatów, którzy z uzasadnionych przyczyn nie mogli wziąć udziału w szkoleniu dochodzącym (np. brak w tym środowisku potrzebnej ilości kandydatów do szkolenia dochodzącego, zbyt duża odległość zamieszkania od miejsca organizacji kursu dochodzącego, popołudniowa praca zawodowa itp.) a posiadają warunki samodzielnego studiowania (np. możliwość korzystania z obecności trenera lub instruktora z urządzeń i sprzętu sportowego, dostępny materiał szkoleniowy w postaci podręczników, skryptów, referatów itp.) i spełniają warunki określone Zarządzeniem Nr 133 Przewodniczącego GKKF z dnia 31 grudnia 1955 r. oraz wyróżniają się pewnymi zdolnościami pedagogicznymi, pilnością, zdyscyplinowaniem i wytrwałością w pracy zawodowej i sportowej.

Kandydatów tych typuje Koło, zespół sportowy w porozumieniu z aktywem istniejących na zakładzie pracy organizacji i popiera zainteresowana rada okręgowa (równorzędna) zrzeszenia sportowego.

11. Kadra instruktorsko-trenerska, zaangażowana na kursie szkoleniowym powinna być w miarę możliwości wysoko kwalifikowana zarówno pod względem fachowym jak i pedagogicznym, posiadająca znajomość zasad wychowania w duchu moralności socjalistycznej.

Jako minimum posiadanych przez kadrę instruktorską kwalifikacji niezbędnych przy angażowaniu jej na kursy do zajęć sportowych wymagane winno być:

a) na kursach instruktorów klasy III-ciej: dyplom technikum WF lub świadectwo ukończenia kursu III-go stopnia Min. Oświaty, względnie stopień instruktora klasy I (przy angażowaniu dla prowadzenia zajęć w jednej dyscyplinie sportowej),

b) na kursach dla instruktorów klasy II-giej: dyplom WSWF (AWF), technikum WF lub świadectwo ukończenia kursu III-go stopnia Min. Oświaty względnie stopień instruktora klasy I-szej danej specjalizacji,

c) na kursach dla instruktorów klasy I-szej: dyplom WSWF (AWF), technikum WF ze specjalnością w danej dyscyplinie, tytuł trenera II klasy. W uzasadnionych tylko wypadkach (np. brak chwilowo trenera) stopień instruktora klasy I-szej.

W zakresie przedmiotów ogólnych — wykładowcami powinny być osoby posiadające conajmniej podstawowe wiadomości z danej dziedziny zagadnień.

12. Skład kadry prowadzącej zajęcia na kursach winien być zatwierdzony każdorazowo przez Prezydium właściwego terenowo Komitetu Kultury Fizycznej.

W odniesieniu do kursów centralnych kadrę trenersko-instruktorską zatwierdza jednorazowo Zarząd Szkolenia Kadr GKKF.

III. Weryfikacja

13. Za sprawne przeprowadzenie weryfikacji odpowiedzialny jest W/St. i Ł./KKF i zainteresowany P/M i Dz./KKF oraz rady okręgowe (równorzędne) zrzeszeń sportowych.

Prezydia zainteresowanych Komitetów Kultury Fizycznej, powołują na czas trwania weryfikacji komisję weryfikacyjną w skład której wchodzą:
na szczeblu wojewódzkim:
— starszy inspektor wyszkolenia sportowego W/St. i Ł/KKF jako przewodniczący komisji, inspektor wyszkolenia sportowego WKKF odpowiedzialny za sprawy szkolenia kadr, oraz trener — działacz sportowy (na okres weryfikacji w danej dyscyplinie sportu)

na szczeblu powiatowym:
— członek Komitetu P/M. Dz./KKF jako przewodniczący komisji, nauczyciel w. f. szkoły średniej — działacz sportowy oraz przewodniczący komisji kontrolnej SPO.

14. Weryfikacja winna przebiegać dyscyplinami w kolejności ustalonej przez komisję weryfikacyjną. Nie dotyczy to weryfikacji na szczeblu powiatowym.

15. Komisja weryfikacyjna rozpatruje wnioski wszystkich zainteresowanych, którzy złożą:
a) podanie o nadanie stopnia,
b) książeczkę instruktorską potwierdzającą posiadany dotychczas stopień,
c) wniosek zrzeszenia (koła) sportowego popierający prośbę zainteresowanego.
Brak jednego z wymienionych załączników jest podstawą dla komisji weryfikacyjnej do odrzucenia wniosku petenta.

16. Zrzeszenia (Koła) sportowe wystawią wniosek tylko tym zainteresowanym weryfikacją, którzy prowadzą systematycznie zajęcia w kole, zespole sportowym.

17. Komisja weryfikacyjna rozpatrując wniosek petenta winna wziąć pod uwagę:

a) dotychczas posiadany stopień,
b) staż pracy instruktorskiej,
c) przygotowanie techniczne,
d) poziom polityczny,
e) zdyscyplinowanie, wytrwałość w pracy,
f) zdolności pedagogiczne,
g) przydatność do dalszej pracy instruktorskiej.

18. Dotychczasowi instruktorzy sportu nie spełniający wymienionych w punkcie 17 warunków nie mogą uzyskać stopnia instruktora klasy I-szej. Dotyczy to również dotychczasowych pomocników instruktorów ubiegających się o stopień instruktora klasy II-giej.

19. Osoby prowadzące zajecia instruktorskie w Kole, zespole sportowym nie posiadające stopnia instruktorskiego mają prawo przystąpić do egzaminu kwalifikacyjnego w terminie do dnia 31 maja 1956 r.

20. Egzaminy kwalifikacyjne przeprowadzą komisje weryfikacyjne w składzie poszerzonym.
Dodatkowy skład komisji weryfikacyjnej na okres egzaminów kwalifikacyjnych ustala każdorazowo przewodniczący komisji weryfikacyjnej w zależności od potrzeby.

21. Egzamin kwalifikacyjny dla kandydatów na instruktorów III, II i I-szej klasy obejmuje zagadnienia wchodzące w zakres programu szkolenia tych stopni, podany w punkcie 7 niniejszej instrukcji.

22. Podstawą rozpatrywania podań o dopuszczenie do egzaminu kwalifikacyjnego jest wniosek zrzesze-

nia (Koła) sportowego, popierający prośbę zainteresowanego.

23. Prawo ubiegania się o dopuszczenie do egzaminu kwalifikacyjnego posiadają również dotychczasowi instruktorzy w. f. i pomocnicy instruktorów sportu ubiegający się o stopień wyższy od formalnie przysługującego im zognie z § 12 pkt. 2 Zarządzenia Nr 133 Przewodniczącego GKKF z dnia 31 grudnia 1955 r.

24. Dotychczasowi instruktorzy wychowania fizycznego I klasy przeszkoleni na rocznym kursie przy AWF lub WSWF nie posiadający specjalizacji w stopniu dotychczasowego instruktora sportu a prowadzący zajęcia szkoleniowe w jednej z dyscyplin sportu, mają prawo na równi z innymi ubiegać się drogą egzaminu kwalifikacyjnego o stopień instruktora klasy II lub I-szej w danej dyscyplinie sportowej.
Dotyczy to również wszystkich absolwentów wyższej i średniej szkoły wychowania fizycznego, którzy ukończyli studia czy naukę bez specjalizacji w stopniu instruktora, a prowadzą zajęcia szkoleniowe w jednej z dyscyplin sportu.

25. Instruktorzy, którzy w wyniku weryfikacji otrzymali stopień zgodnie z zasadą ustaloną § 12 pkt. 2 zarządzenia Nr 133 Przew. GKKF z dnia 31 grudnia 1955 r. staż pracy instruktorskiej zalicza się od momentu nadania poprzedniego stopnia. Wszystkim pozostałym instruktorom staż pracy instruktorskiej liczy się od momentu nadania stopnia drogą weryfikacji.

IV. Ewidencja kadry instruktorskiej

Cel ewidencji:

a) zaprowadzenie aktualnej statystyki przeszkolonej i zatrudnionej kadry instruktorskiej,
b) planowe nasycenie terenu przeszkolonym aktywem instruktorskim,
c) systematyczne doszkolenie przeszkolonej i zatrudnionej kadry instruktorskiej,
d) prowadzenie kontroli pracy przeszkolonej i zatrudnionej kadry instruktorskiej.
e) planowe szkolenie nowej kadry instruktorskiej.

26. Zasady ewidencjonowania:
Dla wprowadzenia jednolitego systemu ewidencji i statystyki przeszkolonej i zatrudnionej kadry instruktorskiej wszystkie KKF, Zrzeszenia Sportowe, CRZZ, LPŻ, prowadzą ewidencję przeszkolonej i zatrudnionej kadry instruktorskiej działającej na podległym sobie terenie:

a) GKKF prowadzi w zasięgu krajowym zestawienie liczbowe kadry instruktorskiej z podziałem na stopnie i dyscypliny sportu, województwo i zrzeszenia.
b) WKKF-y, St. i Ł. KKF ewidencjonują instruktorów klasy I i II-giej oraz prowadzą zestawienie liczbowe instruktorów klasy III-ciej z rozbiciem na powiaty i zrzeszenia,
c) P/M i Dz./KKF-y ewidencjonują instruktorów klasy III-ciej oraz prowadzą wykaz imienny instruktorów klasy II i I-szej pracujących na ich terenie z rozbiciem na dyscypliny sportowe, Koła (zespoły),
d) Koła sportowe, LZS-y, SKS-y prowadzą u siebie wykazy przeszkolonych i zatrudnionych instruktorów swego Koła,
e) Rady Okręgowe (równorzędne) Zrzeszeń Sportowych ewidencjonują przeszkoloną i zatrudnioną kadrę instruktorską swego terenu,
f) Zrzeszenia Sportowe i pozostałe organizacje na szczeblu centralnym prowadzą w zasięgu centralnym zestawienie liczbowe przeszkolonej i zatrudnionej kadry instruktorskiej z rozbiciem na stopnie, dyscypliny sportowe i rady okręgowe (równorzędne) swego pionu.

27. Obieg dokumentów dotyczących nadania stopni instruktorskich:

a) osoby ubiegające się o stopień instruktorski składają w radzie koła sportowego podania o nadania stopnia (wzór Nr SJ-1/54), dwie fotografie, posiadane zaświadczenia (świadectwa) z odbytych kursów,
b) Rada Koła opiniując przesyła podanie wraz z załącznikiem do nadrzędnej instancji (rady okręgowej) zrzeszenia, która dołączając swoją opinię i przesyła skolei do WKKF. Podanie o nadanie stopnia instruktora klasy III-ciej rada Koła przesyła do swego terenowego P/M. Dz./KKF,
c) Zainteresowana sekcja sportowa W/St. i Ł/KKF po rozpatrzeniu podania w porozumieniu z zainteresowanym inspektorem wyszkolenia sportowego W/St. i Ł/KKF stawia swój wniosek do Przewodniczącego W/St. i Ł/KKF o nadanie odpowiedniego stopnia instruktorskiego. W wypadku negatywnego rozpatrzenia przez Sekcję podania, należy niezwłocznie powiadomić o decyzji zainteresowaną radę okręgową (równorzędną) zrzeszenia sportowego. W odniesieniu do instruktora klasy III-ciej, wniosek o nadanie stopnia instruktora klasy III rozpatruje i zatwierdza P/M Dz. KKF.
d) Przed rozpatrywaniem podać o nadanie stopnia instruktorskiego należy sprawdzić czy kandydat odbył trzymiesięczną praktykę instruktorską. Nie dotyczy to kandydatów ubiegających się o stopień instruktorski drogą egzaminów kwalifikacyjnych.

28. System założenia i prowadzenia ewidencji:

a) Wszystkie zrzeszenia i pozostałe organizacje szkolące kadrę instruktorską na kursach skoszarowanych centralnie, prowadzą w swych ośrodkach książkę ewidencyjną kursów (wzór Nr SJ-5/54). Ośrodki te w terminie 5 dni po zakończeniu kursu przesyłają do zainteresowanycr KKF wyciąg z księgi ewidencyjnej kursu (wzór Nr SJ-6/54).
b) KKF-y otrzymany wyciąg z księgi ewidencyjnej kursu przechowywują w odpowiednich aktach kadry instruktorskiej jako niezbędny dokument przy rozpatrywaniu podania, zainteresowanego o nadanie stopnia,
c) KKF-y prowadzą u siebie kartotekę przeszkolonych i zatrudnionych instruktorów:
W/St. i Ł/KKF prowadzą kartotekę dla instruktorów klasy II i I-szej. P/M i Dz/KKF prowadzą kartotekę dla instruktorów klasy III-ciej.
d) Kartoteka przeszkolonej i zatrudnionej kadry instruktorskiej zawiera karty ewidencyjne wzór Nr SJ-2/54) ułożone w porządku alfabetycznym i wypełnione zgodnie z rubrykami. Każda karta ewidencyjna posiada numer identyczny z numerem książki instruktorskiej (wzór Nr SJ-4/54).
e) Podstawą wypełnienia i włączenia karty ewidencyjnej do kartoteki jest decyzja Przewodniczącego KKF o nadanie stopnia.
f) Kartę ewidencyjną wypełnia się w 2 egzemplarzach na podstawie dokumentów uprawniających do nadania stopnia. Jedną kartę wraz z zdjęciem KKF włącza do swojej kartoteki, drugą wraz z wypełnioną książką instruktorską przesyła do zainteresowanej rady okręgowej (równorzędnej) zrzeszenia spuortowego. Odnośnie instruktorów klasy III-ciej P/M i Dz/KKF kartę ewidencyjną przesyła do zainteresowanej rady okręgowej (równorzędnej) zrzeszenia zaś książeczkę instruktorską do zainteresowanego Koła. W/St. i Ł/KKF wykaz zatwierdzonych instruktorów klasy II i I-szej przesyła do zaintesowanego P/M i Dz/KKF zaś P/M i Dz/KKF wykaz zatwierdzonych instruktorów klasy III przesyła do W/St. i Ł/KKF.
g) Rada okręgowa (równorzędna) zrzeszenia sportowego otrzymaną kartę ewidencyjną włączą do swojej kartoteki zaś książeczkę instruktor-

ską przesyła podległej sobie radzie koła, w którym właściciel książeczki pracuje.

h) Rada Koła otrzymaną książeczkę instruktorską wręcza zainteresowanemu instruktorowi podczas uroczystości, akademii lub ogólnego zebrania Koła.

29. Aktualizacja ewidencji:

a) Wszelkie zmiany zachodzące w zakresie objętym rubrykami karty ewidencyjnej winny być wciągane do kart ewidencyjnych natychmiast po ich zatwierdzeniu a wszystkie jednostki zainteresowane o tych zmianach zawiadamiane. Szczególnie ważnym dla aktualizacji kart ewidencyjnych jest moment zgłoszenia się przeszkolonych do przedłużenia ważności książeczki w KKF.

Przedłużenie książeczki instruktorskiej odnotowuje się w karcie ewidencyjnej i w tejże książeczce na str. 20.

b) Każde zgłoszenie się przeszkolonego i pracującego instruktora należy wykorzystać do aktualizacji jego karty ewidencyjnej — we wszystkich kartotekach i wykazach.

c) W wypadku niezgłoszenia się przeszkolonego do przedłużenia terminu ważności książeczki instruktorskiej, zrzeszenia i KKF winny ustalić przyczyny niezgłoszenia się i odpowiednio do tego ustosować się.

d) Instruktorzy obowiązani się zgłaszać swoje przybycie na nowe miejsce pracy sportowe we właściwym KKF, zaś koło sportowe do którego zgłosił się instruktor zobowiązane jest powiadomić o tym radę okręgową (równorzędną) swego Zrzeszenia. Terenowy P/M i Dz./KKF obowiązany jest powiadomić miejscowy W/St. i L/KKF o wszelkich zachodzących na jego terenie zmianach.

W wypadku, gdy przeszkolony zgłosił się z terenu innego województwa, obecnie zainteresowany WKKF na podstawie zawiadomienia P/M Dz/KKF lub zrzeszenia zapotrzebowuje z WKKF na terenie którego przeszkolony wykonywał poprzednio swoje czynności instruktorskie, jego kartę ewidencyjną.

e) WKKF na terenie którego przeszkolony wykonywał poprzednie swoje czynności instruktorskie, po otrzymaniu zapotrzebowania, wycofuje kartę ewidencyjną przeniesionego z właściwej rady okręgowej (równorzędnej) zrzeszenia czy P/M Dz./KKF i swojej kartoteki i przesyła je wraz z przynależnymi załącznikami do WKKF na terenie którego przeniesiony zgłosił się do pracy.

f) WKKF po otrzymaniu zapotrzebowanej karty ewidencyjnej (w 2 egzemplarzach) odnotowuje w książeczce przeszkolonego jego przeniesienie, włącza jego kartę ewidencyjną ze zdjęciem do swojej kartoteki, zaś drugi egzemplarz przesyła do właściwej rady okręgowej (równorzędnej) zrzeszenia czy P/M Dz./KKF, w zależności od stopnia instruktorskiego.

30. Książeczka instruktorska:

a) Książeczkę instruktorską otrzymują instruktorzy klasy III. II i I-szej po nadaniu stopnia przez Przewodniczącego KKF.

b) Książeczka instruktorska jest dowodem nadanego stopnia instruktorskiego i uprawnia do pracy instruktorskiej.

c) Odebranie książeczki instruktorskiej przeszkolonemu i pozbawienia praw instruktorskich może nastąpić na podstawie uchwały Komitetu KF na wniosek sekcji sportowej KKF lub zrzeszenia:

w odniesieniu do instruktora klasy III-ciej na podstawie uchwały Komitetu P/M i Dz./KKF, w odniesieniu do instruktorów klasy II i I-szej na podstawie uchwały Komitetu W/St. i Ł/KKF,

d) Podstawą odebrania książeczki instruktorskiej są wykroczenia i niezgodne postępowania dyskwalifikujące instruktora jako działacza sportowego i wychowawcę młodzieży. Podstawą odebrania książeczki instruktorskiej może być również nie udzielanie się w pracy jako instruktor w zrzeszeniu, kole lub zespole sportowym, gdzie tego rodzaju praca winna być uważana i traktowana jako obowiązek każdego absolwenta kursu instruktorskiego.

e) Odebrane książeczki instruktorskie należy przechowywać w KKF.

f) Instruktor pozbawiony książeczki instruktorskiej nie może być zatrudniony jako instruktor w żadnym aparacie państwowym i społecznym, zrzeszeniu lub organizacji realizującej dobrowolnie i obowiązkowo wychowanie fizyczne i sport.

31. Zaświadczenie ukończenia kursu (wzór Nr SJ-3/54):

a) Zaświadczenie ukończenia kursu otrzymują instruktorzy wszystkich stopni, którzy ukończyli kurs instruktorski i złożyli egzamin z wynikiem pomyślnym.

b) Podstawą wydania zaświadczenia ukończenia kursu jest protokół komisji egzaminacyjnej kursu.

c) Zaświadczenie ukończenia kursu wydaje organizator kursu.

d) Zaświadczenie nie posiadające pieczęci okrągłej nie stanowi ważności dokumentu.

e) Wydanie zaświadczeń absolwentom kursu winno nastąpić natychmiast po ukończeniu egzaminu w chwili zakończenia kursu.

32. Obowiązujące wzory druków ewidencyjnych kadry instruktorskiej.

a) Podanie o nadanie stopnia (wypełnia kandydat na stopień instruktorski) wzór Nr SJ-1/54.

b) Karta ewidencyjna (wypełnia KKF) wzór Nr SJ-2/54.

c) Zaświadczenie ukończenia kursu (wystawia organizator kursu (wzór Nr SJ-3/54.

d) Książeczka instruktorska (wystawia KKF) wzór Nr SJ-4/54.

e) Księga ewidencyjna kursu (prowadzą organizatorzy kursów skoszarowanych szczebla centralnego w ośrodkach lub instancji) wzór Nr SJ-5/54.

f) Wyciąg z księgi ewidencyjnej kursu (wysyłają do KKF ośrodki szkolenia centr. lub instancje central. organiz. kurs) wzór SP-6/54.

V. Postanowienia końcowe

33. Ministerstwo Obrony Narodowej i Zarząd Główny Zrzeszenia Sportowego „Gwardia" mają prawo nadania stopni instruktora klasy III i II na terenie swego działania. Sposób nadawania wymienionych stopni, tryb weryfikacji dotychczasowych instruktorów w. f. i pomocników instruktorów sportu oraz prowadzenie ewidencji kadry instruktorskiej określi osobne zarządzenie Ministerstwa Obrony Narodowej i zarządzenia Zarządu Głównego ZS „Gwardia" we własnym zakresie.
W odniesieniu do instruktora klasy I-szej obowiązują zarówno MON jak i ZG ZS „Gwiardia" niniejsze przepisy i postanowienia zawarte w Zarządzeniu Nr 133 Przewodniczącego GKKF z dnia 31 grudnia 1955 r.

34. Odznaka „Społeczny Instruktor Sportu".
Społeczni instruktorzy sportu mają prawo noszenia odznaki „Społeczny Instruktor Sportu"; Odznaka posiada dwa stopnie a mianowicie:
— odznaka „Społeczny Instruktor Sportu",
— odznaka „Społeczny Instruktor Sportu" honorowa.
Odznakę zwykłą otrzymuje instruktor łącznie z książeczką instruktorską.
Odznakę honorową nadaje Przewodniczący WKKF, ŁKKF, St. KKF na wniosek Koła, zespołu sportowego zaopiniowany odnośnie instruktorów III kl. przez właściwy P/M/KKF instruktorom:
a) posiadającym wybitne osiągnięcia w pracy szkoleniowej i wychowawczej,
b) posiadającym co najmniej 3-letni staż społecznej pracy sportowej,
c) wykazującym się przekazywaniem swoich wiadomości i doświadczeń innym instruktorom.
Odznaki przydziela GKKF — na zapotrzebowanie WKKF bezpłatnie. Fakt wydania odznaki honorowej należy odnotować w książeczce instruktorskiej zainteresowanego.

35. Dla umożliwienia instruktorom korzystania z przysługującego im prawa wolnego wstępu na zawody właściwe komitety kultury fizycznej obowiązane są wydać instruktorom przepisowe karty wstępu.

Dyrektor Departamentu
TEODOR DOŁOWY

HARMONOGRAM

Wojewódzkiej Przychodni Sportowo - Lekarskiej przy WKKF w Stalinogrodzie dotyczący badań sportowo - lekarskich na miesiąc marzec 1956 rok

Wojewódzka Przychodnia Sportowo - Lekarska w Stalinogrodzie podaje poniższy harmonogram badań zawodników (czek) na miesiąc marzec 1956 r.

„Unia" — 1. III. 56 r. (czwartek) godz. 16,00	50
„Kolejarz"	50
„Górnik" — 2. III. 56 r, (piątek) godz. 16,00	60
„Włókniarz"	30
Badania lotn. lek. LPŻ	
„Sparta" — 3. III. 56 r. (sobota) godz. 16.00	40
A. Z. S.	30
„Budowlani" — 5. III. 56 r. (poniedz.) godz. 16.00	50
„Kolejarz"	50
„Stal" — 6. III. 56 r. (wtorek) godz. 16.00	60
„Zryw"	40
„Górnik" — 7. III. 56 r. (środa) godz. 16.00	55
„Unia"	35
Badania lotn. lek. LPŻ	
„Sparta" — 8. III. 56 r. (czwartek) godz. 16.00	60
A. Z. S.	40
„Budowlani" — 9. III. 56 r. (piątek) godz. 16.00	45
„Start"	45
Badania lotn. lek. LPŻ	
„Włókniarz — 10. III. 56 r. (sobota) godz. 16.00	35
L. Z. S.	35
„Stal" — 12. III. 56 r. (poniedz.) godz. 16.00	60
„Kolejarz"	40
„Górnik" — 13. III. 56 r. (wtorek) godz. 16.00	60
„Zryw"	40
„Unia" — 14. III. 56 r. (środa) godz. 16.00	45
A. Z. S.	45
Badania lotn. lek. LPŻ	
„Budowlani" — 15. III. 56 r. (czwartek) godz. 16.00	50
„Start"	50
„Stal" — 16. III, 56 r. (piątek) godz. 16.00	55
„Włókniarz"	35
Badania lotn. lek. LPŻ	
„Kolejarz" — 17. III. 56 r. (sobota) godz. 16.00	40
L. Z. S.	30
„Górnik" — 19. III. 56 r. (poniedz.) godz. 16.00	60
„Zryw"	40
„Unia" — 20. III. 56 r. (wtorek) godz. 16.00	50
„Budowlani"	50
„Stal" — 21. III. 56 r. (środa) godz. 16.00	55
„Start"	35
Badania lotn. lek. LPŻ	
„Sparta" — 22. III. 56 r. (czwartek) godz. 16.00	60
A. Z. S.	40
„Kolejarz" — 23. III. 56 r. (piątek) godz. 16.00	35
„Górnik"	55
Badania lotn. lek. LPŻ	
„Unia" — 24. III. 56 r. (sobota) godz. 16.00	45
„Zryw"	25
„Kolejarz" — 23. III. 56 r. (piątek) godz. 16.00	35
„Budowlani"	50
„Stal" — 27. III. 56 r. (wtorek) godz. 16.00	60
„Start"	40
„Sparta" — 28. III. 56 r. (roda) godz. 16.00	53
L. Z. S.	35
Badania lotn. lek. LPŻ	
„Kolejarz" — 29. III 56 r. (czwartek) godz. 16.00	40
„Górnik"	60
„Unia" — 24. III, 56 r, (sobota) godz. 16.00	45
„Budowlani"	45
Badania lotn. lek. LPŻ	
„Stal" — 31. III. 56 r. (sobota) godz. 16.00	35
„Sparta"	35

Badania przeprowadza Wojewódzka Przychodnia Sportowo - Lekarska Stalinogród, ul. Świerczewskiego Nr 15 telefon 331-55.

Inspektor WPSL
Kazimierz Kwiatkowski

dyrektor WPSL
Dr Łucjan Rakowski

KOMUNIKAT

Komisji Kontrolnej SPO przy WKKF w Stalinogrodzie dotyczący posiadania aktualnej adnotacji lekarza o stanie kandydatów ubiegających się o BSPO, SPO i SPO II st.

Komisja Kontrolna SPO przy WKKF Stalinogród przypomina wszystkim P/MKKF-om, że karty przebiegu zdawania norm na BSPO, SPO i SPO II stopnia w rubryce V — muszą posiadać aktualną adnotację lekarza o stanie zdrowia upoważniającym kandydata do ubiegania się o zdobycie wyżej wymienionych odznak. Przesyłane do WKKF karty przebiegu zdawania norm na SPO II st. bez powyższego stwierdzenia lekarskiego zostaną zwrócone organizatorom celem uzupełnienia tym samym opóźnią przeprowadzenie próby kontrolnej oraz ewentualne zatwierdzenie odznak.

Przewodniczący
Komisji Kontrolnej SPO przy WKKF St-gród
Nardelli

PIŁKA RĘCZNA

KOMUNIKAT Nr 2/56
Sekcji Piłki Ręcznej WKKF w Stalinogrodzie dotyczący zmian i interpretacji przepisów gry w piłkę ręczną

Kolegium Sędziów Sekcji Piłki Ręcznej WKKF Stalinogród podaje interpretację i zmianę przepisów gry w piłce ręcznej 7 osobowej, które obowiązują od 1. I. 1956 r. we wszystkich rozgrywkach na terenie kraju.

Anuluje się wszystkie wydane dotąd zmiany przepisów i ich interpretacji. Podstawą pozostają „Przepisy gry w piłkę ręczną" 7 osobową wydane przez sport i turystykę w 1954 r.

1) Przepis III § 1 zostaje anulowany i otrzymuje następujące brzmienie: Każda drużyna składa sięi z 11 zawodników (9-ciu graczy w polu i 2-ch bramkarzy) z których najwięcej 7 (6 graczy w polu i 1 bramkarz) może równocześnie znajdować się na boisku (rzut wolny).

2) Przepis III § 4 zostaje anulownay i otrzymuje następujące brzmienie. W czasie gry dozwolone są wymiany graczy w polu dowolna ilość razy w taki sposób, aby ilość ich na boisku nie przekraczała 6-ciu zawodników. Wzajemna wymiana obu bramkarzy może nastąpić dowolną ilość razy. Żaden bramkarz nie może zastąpić gracza w polu. Gracz w polu może zastąpić bramkarza pod warunkiem, że liczba graczy w polu zostanie zmniejszona o jednego zawodnika.

Wymiana graczy musi odbywać się w pobliżu miejsca przeznaczonego dla zawodników rezerwowych i po obronie własnej połowy boiska(rzut wolny). Wymiana zawodników może nastąpić w każdym momencie gry, jeżeli zawodnik zmieniony opuścił już boisko.

Drużyna może bypć uzupełniona tylko tymi zawodnikami, którzy zostali wpisani do protokółu zawodów przed rozpoczęciem gry.

3) Przepis IV § 8 — dodaje się następujący komentarz: „bezpośrednio po nieprzewidzianej przerwie w grze sędzia obowiązany jest zawiadomić kapitanów drużyn o jaki okres czasu zostanie przedłużona gra".

4)Przepis V § 10 dodaje się następujący komentarz: „Nie jest błędem gdy zawodnik rzuci się na piłkę toczącą się lub leżącą, jeżeli rzucanie się nie może spowodować zetknięcia się graczy. Nie jest błędem jeżeli zawodnik rzuci się na piłkę znajdującą się w powietrzu o ile nie rzuci się przed przeciwnika".

5) Przepis V § 11. Ostatnie zdanie komentarza anuluje się i otrzymuje następujące brzmienie: „po takich przekroczeniach grę wznawia się rzutem wolnym".

6) Przepis VI § 1 do komentarza dodaje się: „z dowolnej strony" — t. zn. także z tyłu o ile nie następuje dotknięcie przeciwnika.

7) Przepis VI § 4 dodaje się następujący komentarz: „Pozostawia się swobodnej ocenie sędziego czy istniała dogodna sytuacja do zdobycia bramki czy też nie, a więc czy ma podyktować rzut karny czy rzut wolny".

8) Przepis VI § 6 — dodaje się następujący komentarz: „Za rozmyślne uderzenie piłką uważa się każde uderzenie piłką chyba, że przeciwnik wyraźnie naskoczył na piłkę. W pierwszym przypadku sędzia winien usunąć rzucającego zawodnika na 2 lub 5 min. (w rażących przypadkach do końca spotkania). w razie powtórzenia się tego przewinienia do końca zawodów.

9) Przepis VII § 6 do komentarza dodaje się uwagę: (patrz komentarz do przepisów XIII, § 7).

10) Przepis VIII § 3 dodaje się następujący komentarz: „Bramkarz może brać udział w grze w polu tylko wówczas, gdy w polu bramkowym nie ma żadnego zawodnika.

11) Przepis IX § 1 dodaje się komentarz: „bramka zdobyta po gwizdku sędziego przerywającego grę z jakiegokolwiek powodu, nie może być uznana".

12) Przepis XI § 7 dodaje się komentarz: „Sędzia powinien poprawić ustawianie zawodników przed daniem sygnału na wykonanie rzutu".

13) Przepis XII § 6 dodaje się komentarz: „Jeżeli bramkarz zdobył piłkę z gry, to przy wyrzucie od bramki — przeciwników nie obowiązuje przepis XII § 6.

14) Przepis XIII § 1 — dodaje się: pkt. m („za błędne wykonanie zmiany graczy w polu przepis III § 1 i 4)

pkt. n („za zamiar lub rozmyślne rzucenie piłką w sędziego (przepis V § 11).
pkt. r (za nie sportowe zachowanie się w stosunku do sędziego, przeciwnika, zawodnika własnej drużyny lub publiczności (przepis XVII § 5 i 6).
Przepis XIII § 8 dodaje się następujący komentarz: „Jeżeli przewinienie popełnione przez drużynę broniącą między własnym polem bramkowym, a linią rzutów wolnych — rzut wolny należy wykonać z poza linii rzutów wolnych na przedłużenie osi przeprowadzonej od środka bramki do miejsca przewinienia".

Przepis XIII § 12 dodaje się następujący komentarz: „Jeżeli sędzia dał sygnał na wykonanie rzutu wolnego mimo nieprawidłowego ustawienia się drużyny broniącej nie może zarządzić powtórzenia wykonania rzutu chyba, że w czasie między sygnałem, a wykonaniem rzutu (3 sekundy) ustawienia to uległo zmianie pogarszającej sytuację drużyny atakującej. Jeżeli błędne ustawienie się drużyny broniącej przy rzutach wolnych ma charakter stale powtarzający się, sędzia winien po upomnieniu usunąć właściwych zawodników z boiska na 2 — 5 minut lub do końca zawodów.

Przepis XIII § 13 dodaje się komentarz: „Jeżeli sędzia nie odgwiżdże rzutu wolnego j. w. nie może go odgwizdać w terminie późniejszym.

Przepis XIV § 11 dodaje się uwagę w nawiasie (patrz komentarz do przepisu XIII § 13").
Przepis XV § 1 dodaje się „po słowach w polu bramkowym" słowa lub poza boiskiem" dalej w-g tekstu.

Przepis XVII § 5 do komentarza dodaje się „w przypadku gdy jedna z drużyn gra na czas sędzia nie może przerywać gry, chyba że gra przybiera charakter niesportowy (rzut wolny).
Przepis XVII § 6 — do zdania pierwszego dodaje się uwagę w nawiasie (rzut wolny).

Przepis XVII § 7 — dodaje się komentarz: „Jeden zawodnik nie może być usunięty z boiska kilkakrotnie po 2 lub 5 min. Jeżeli został już raz usunięty na 2 min., to po następnym przewinieniu winien być usunięty na 5 min. a za 3-cim razem do końca zawodów (z zastrzeżeniem przepisów 7 § 6).
Przepis XVII § 9 do komentarza dodaje się: sędzia główny może zlecić mierzenie (karnych minut, sędziom bramkowym, którzy wówczas dają znak upoważniający do wejścia na boisko zawodnikom czasowo wykluczonym z gry, ale zawsze zgłosić się u sędziego głównego za nim weźmie udział w grze (rzut wolny).

Przepis IV § 6 przepis wraz z komentarzem zostaje anulowany i otrzymuje następujące brzmienie:

Czas trwania gry wynosi: dla drużyn męskich 2 razy 30 min. z 10 minutową przerwą, w turniejach 2 razy 20 minut z przerwą 10 minutową. Dla drużyn juniorów 2 razy 20 z 10 minutową przerwą. Dla drużyn kobiecych i wszystkich innych 2 razy 20 min, z 10 minutową przerwą, w turniejach 2 razy 15 minut z przerwą 10 minutową. Za zgodą obu kapitanów drużyn sędzia może skrócić czas przerwy.

Inspektor Sekcji **Zb. Głogoszewski**

Przewodn. Kol. Sędziów **Jan Klukowski**

B O K S

KOMUNIKAT Nr 2/56

Prezydium Sekcji Boksu WKKF w Stalinogrodzie dotyczący indywidualnych mistrzostw seniorów w boksie województwa stalinogrodzkiego na rok 1956

REGULAMIN

indywidualnych mistrzostw seniorów w boksie woj. stalinogrodzkiego na rok 1956.

1. Cel

Celem rozgrywek jest wyłonienie reprezentacji Okręgu Stalinogrodu na mistrzostwa Polski oraz udostępnienie zdobywania wyższych klas sportowych.

2. Miejsce i termin zawodów.

Wojewódzkie indywidualne mistrzostwa seniorów w boksie odbędą się w dniach od 1—4 marca 1956 r. w Bielsku.

Organizatorem zawodów jest Zrzeszenie Sportowe „Sparta" Koło Terenowe Bielsko - Biała, ul. Partyzantów nr 59.

3. Sposób przeprowadzenia

Indywidualne mistrzostwa seniorów rozegrane zostaną zgodnie z przepisami Regulaminu Sportowego GKKF, systemem pucharowym (przegrywający odpada) w kategoriach od wagi muszej do ciężkiej.

4. Uczestnictwo

W rozgrywkach o indywidualne mistrzostwo seniorów mają prawo startu zawodnicy kół sportowych oraz potwierdzeni przez GKKF w Warszawie, którzy ukończyli 18 rok życia i posiadają conajmniej 3-cią klasę sportową, książeczkę zawodniczą z fotografią wraz z adnotacją badania lekarskiego i prześwietlenia klatki piersiowej z ważnością nie przekraczającą 3-ch miesięcy od daty ostatniego badania. Start juniorów w mistrzostwach jest niedozwolony.

5. Zgłoszenia

Zgłoszenia z podaniem nazwiska i imienia zawodnika, daty urodzenia, nr książeczki zawodniczej i klasyfikacyjnej, klasy sportowej, kategorii wagi — należy kierować do Sekcji Boksu WKKF Komisja Sportowa w Stalinogrodzie przy ul. Warszawskiej nr 6 **do dnia 27 lutego 1956 r. Zgłoszenia na noclegi należy kierować bezpośrednio do ZS „Sparta" Bielsko, ul. Partyzantów nr 59.**

6. Nagrody

Mistrzowie i wicemistrzowie każdej kategorii wagi otrzymują tytuł mistrza względnie wicemistrza oraz dyplomy.

7. Sprawy finansowe

Uczestnicy biorący udział w rozgrywkach o indywidualne mistrzostwa seniorów w boksie otrzymują od kierownictwa KS „Sparta" w Bielsku jednorazowy zwrot kosztów przejazdu pociągiem osobowym III klasy Stalinogród — Bielsko i spowrotem oraz zakwaterowanie w hotelu turystycznym dla startujących zawodników, sekundanta i kierownika drużyny.

Koszty wyżywienia oraz zwrot utraconych zarobków dla ww. pokrywa macierzyste Koło Sportowe względnie Zrzeszenie.

8. Przepisy końcowe

Odprawa kierowników drużyn, oraz sekundantów odbędzie się w dniu 1 marca 1956 r. o godz. 10,30 rano.

Ważenie zawodników oraz badanie lekarskie rozpocznie się w dniu 1 marca 1956 r. o godz. 11 rano. Zamknięcie wagi punktualnie o godz. 13. Losowanie par w obecności kierowników drużyn odbędzie się bezpośrednio po zamknięciu wagi.

Walki eliminacyjne rozpoczną się w pierwszym dniu zawodów o godz. 17.

Zawodnicy walczą w czasie mistrzostw w takiej kategorii wagi, jaką wykazała oficjalna waga pierwszego dnia.

O ile zawodnik w ciągu jednej minuty od zakończenia ostatniej walki nie stawi się na ring, przegrywa przez dyskwalifikację i odpada z dalszych rozgrywek mistrzowskich.

Wszelkie inne sprawy nie objęte niniejszym regulaminem, a mogące mieć miejsce w czasie rozgrywek o indywidualne mistrzostwa seniorów w boksie będą rozstrzygane przez Sędziego Głównego zawodów.

Przew. Kom. Sportowej **J. Ulfik**

Przew. Sekcji Boksu **L. Łukaszewski**

Inspektor Sekcji **Wł. Jezierski**

Redaguje i wydaje Kolegium Redakcyjne Biuletynu Sportowego przy WKKF w Stalinogrodzie, ul. Warszawska 6.
Warunki prenumeraty: rocznie 80 zł, półrocznie 40 zł, kwartalnie 20 zł. Zamówienia kierować pod adresem: WKKF
Druk RSW „Prasa" Stalinogród, nr zam. 4950 — nakład 1500 egzemplarzy — papier gazetowy. R-7-4050